

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1960 m. rugpiūčio 27 d.

Šeštadienis

Nr. 67 (1448)

Kaina 15 kap.

APIE JAUNYSTĘ KALBA DARBAS

„Adomynės“ kolūkis iki šiol buvo atsilikęs. Pasitai-
kė ir tokių žmonių, net iš
jaunimo tarpo, kurie pabūgo
sunkumų, paliko savo gim-
tojo kolūčio laukus, išvyko
ieškoti lengvesnės duonos.
Bet tokių žmonių artelėje kas-
kart yra vis mažiau ir ma-
žiau. Kolūkiečiai, visi darbo
žmonės gerbia ir myli ne
tuos, kurie ieško lengvesnės
duonos, bet tuos, kurie nu-
gali sunkumus, savo laimę
kuria gimtuosiuose laukuose.

Jaunystė nepripažįsta tolių,
nežino neįveikiamų kliūčių ir
sunkumų. Partija, garbingas
komjaunimas auklėja jau-
nąją kartą nesitaikstyti su
trūkumais, bet būti priešaki-
niuose, visuose darbo ba-
ruose, patiems kurti savo lai-
mę. Kam gi, jei ne jaunuoi-
liui, jaunuolei teks gyventi
komunistinėje visuomenėje!
Kokia laimė kas šiandieną
jaunas! Jis savo rankomis
kuria nuostabią rytdieną. To-
kios šiandieną yra Milda Tre-
čiokaitė, Albina Davainytė,
baigusios vidurinę mokyklą.
Dabar jos dirba „Adomynės“
kolūčio pirmoje laukininkys-
tės brigadoje, yra darbų žy-
mūnės, su jaunatviška ener-
gija, konkrečiais darbo pa-
vyzdžiais skatina kitus ge-
riau dirbti, išauginti gausie-
nius derlius.

Kada jaunimas jaučiasi tik-
ruoju savo kolūčio šeiminin-
ku, kolūčio tolesnio sukle-
tėjimo reikalas palma į savo
rankas, tikrai nuveikia mil-
žiniškus darbus. Tokiame pa-
killime dabar gyvena „Ado-
mynės“ kolūčio jaunieji kol-
ūkiečiai, visi kolūčio žemdir-
biai. Dabar, kada vyksta der-
liaus nuėmimas, — jaunimas
pirmose gretose. Visuomet

pirmuosius lauke sutiksi me-
chanizatorius Joną Indrūną,
Antaną Semėną, Petrą Mei-
dų, fermų vedėjus Aloyzą
Buzėną, Praną Jančį, sąskai-
tybos darbuotojas Stasę Da-
gytę, Vandą Jurkšaitę ir Sta-
sę Jonuškaitę. Neatsilikio
nuo savo jaunųjų draugų, o
kai kuriuos net ir pralenkdavo,
atostogaujančios Šimonių vi-
durinės mokyklos moksleivės
Janė Braknytė, Gražina Jan-
čytė ir kt.

Kokią specialybę beturėtų
jaunieji draugai, visus juos
jungia bendras kūrybinis dar-
bas — darbas gamyboje, ypač
dabar, kada sprendžiamas
derliaus likimas, kada kovo-
jama už antrųjų septynmečio
metų užduočių įvykdymą.
Kartu su laukininkystės dar-
bininkais „Adomynės“ kol-
ūkyje nuima derlių felčerių-
akušerių punkto vedėja Leo-
nora Kudokaitė, bibliotekos
vedėja Ona Bočiulytė, zoo-
technikė Aldona Buzaitė, ag-
ronomė Ona Senvaitytė. Tai
— naujoji, tarybinio kaimo
žmonės, kuriems darbas, kol-
ūčio reikalai — pirmoje vie-
toje. O kada visus artelės rei-
kalus tvarko jaunimas, nėra
tokių darbų, kurie būtų ne-
įveikiami.

Štai pagrindiniai veiksniai,
kurie nulėmė, jog „Adomy-
nės“ artelėje padarytas stai-
gus posūkis į gerąją pusę.
Šiais metais nuimamas žy-
miai gausesnis derlius negu
ankstyvesniais. Taip pat di-
dėja gyvulininkystės produk-
tų gamyba. Tai, visų pirma,
ugningų širdžių, darbščių
jaunimo rankų nuopelnas.

Jaunasis draugel! Apie jau-
nystę, apie tavo vietą gy-
venime kalba darbas gamy-
boje.

DVIEJŲ JAUNUOLIŲ LIKIMAS

Neseniai Klaipėdos aktyviosios
jūrų žvejybos bazės vidutiniojo
žvejybos tralerio Nr. 36 kapito-
nas Vytautas Mačiukynas gavo
laišką iš savo vaikystės draugo
Vasilijaus Trimailovo, tarnau-
jančio Tarybinėje Armijoje.

«Mielas Vytaute, — rašo Vasi-
lijus, — aš jau pasiekiau savo
tikslą — esu lakūnas. Kaip se-
kasi Tau?»

Vytautas Mačiukynas prisimi-
nė, kaip dar 1944 metais Vasi-
lijus ir jis, mokydami kartu
Jonavos gimnazijos pirmoje kla-
sėje, svajojo apie savo ateitį.
Vasilijus tada nutarė tapti lakū-
nu, o jis — jūrininku.

Daug ką dabar Vytautas gali
papasakoti savo draugui. Baigęs
Jonavos gimnazijos keturias kla-
ses, jis įstojo į jūreivystės mo-
kyklą. 1950 metais Vytautas jau
darbo antruojų šturmanu viduti-
niame žvejybos traleri. Jūra,
pamėgtas išsvajotas darbas, nu-
olatinė kova su stichija užgrūdino
jaunuolį. Sunkias praktinės mo-
kyklos žinias jis toliau gilina
kursuose. Baigęs juos, Vytautas
tampa žvejybos tralerio kapitonu.
Štai ir išsipildė jo vaikystėje
puoselėta svajonė.

Kai pernai Klaipėdos aktyvio-
sios jūrų žvejybos bazė pradėjo
įsisavinti jūros ešerių žūklę, va-
dovybė vieną pirmųjų į ją pa-
siuntė Vytautą Mačiukyną. Jau-
nasis kapitonas patiesino pasi-
-

*Ar žinai,
KAD...*

...kolūkių veisli-
nės bandos papil-
dymui lemiama
reikšmę turi verše-
lių auginimas, jų
priežiūra. Tose že-
mės ūkio artelėse,
kur išauginama
daug veršelių, pro-
duktyviomis karvė-
mis papildoma ne
tik veislinė banda,
bet taip pat paga-
minama daug ir mė-
sos.

Štai jie, geriausi
rajo kolūkių verše-
lių augintojai:

J. ŽIŪRAUSKIENĖ
„Ateities“ kolūkyje
augina 40 veršelių,
Z. RUDINĖ „No-
riūnų“ kolūkyje au-
gina 40 veršelių,

G. MASIULYTĖ
„Pirmosios vagos“
kolūkyje augina 33
veršelius,

O. MAŽYLYTĖ
„Pakupio“ kolūky-
je augina 23 verše-
lius.

Jų priežiūrimi ver-
šeliai priauga dau-
giau kaip po 800
gramų per dieną.

kėjimą — metinis žuvies suga-
vimo planas buvo įvykdytas be-
veik dviem šimtais procentų.

Vytauto Mačiukyno jūreivišką
švarką neseniai papuošė aukso
žvaigždutė — jam suteiktas gar-
bingas Socialistinio Darbo Did-
vyrio vardas. Nuotraukoje:
Socialistinio Darbo Didvyris V.
Mačiukynas.

A. Ašakinio tekstas,
V. Rupšlaukio (ELTOS) nuotr.

MECHANIZATORIAI SPRENDŽIA DARBŲ SĖKMĘ

Jau nuo vaikystės dienų Vilių viliojo trak-
torininko darbas, technika. Būdavo, pamatys
traktorių — ir bėga laimingas paskui jį. O kiek
kartų Vilius stovėjo kolūčio laukuose, žiūrėda-
mas, kai paskui galingą plieninį žirgą, lyg kny-
gos lapai, viena po kitos virsta ir tiesiasi lygios
vagos.

Jo svajonės išsipildė. Ir bendrai, šiandieną ne-
bėra tokių dalykų, tokių užmojų, kurie būtų ne-
pastekiami paprastam tarybiniam žmogui, darbi-
ninkui. Būdamas dar tik penkiolikos metų, Vilius
jau sėdėjo ant traktorinio plūgo, jį valdė. Kol-
ūkio valdyba greit pastebėjo, kad jis darbštus,
myli šį darbą, ir pasiuntė mokytis traktorininko
specialybės į Panevėžio vienmetę mechanizacijos
mokyklą. Vilius mokėsi tikrai iš širdies, su būdin-
gu jam ryžtu ir stropumu, todėl mokyklą baigė
sėkmingai, su pagyrimu.

Praėjo dar tik pusantrų metų, kaip Vilius
Pliušys baigė Panevėžio mechanizacijos mo-
kyklą, dar tik pusantrų metų, kaip jis sa-
vistoviai valdo plieninį žirgą, tačiau visuose
darbuose pralenkia savo draugus. Jam nėra blo-
gų dirvų, blogų orų. Jeigu reikia, vadinasi, bus
padaryta. Tuo neabejoja nei kolūkiečiai, nei kol-
ūkio valdyba, nei jis pats.

Kolūkyje visai balgiama javapiūtė, sparčiai
vyksta ir kūlimas. Turi darbo ir Vilius. Jis sku-
ta ražienas, ruošia pūdymus žiemkenčių sėjai. Juk
dabar traktorius — pagrindinė darbo jėga že-
mės ūkyje.

— Bet iš kur pas tą Vilių tiek jėgos, ryžto?
— dažnai kalba kolūkiečiai, matydami, kaip lais-
valaikį jaunasis traktorininkas dažnai bėgioja
po sporto aikšteles, su jaunatviška šypsena, links-
mai sukasi kolūčio liaudies šokių ratelio narių
tarpe. O šokėjas jis nei kiek ne blogesnis kaip
ir traktorininkas. Spėja jis visur, visur jo pilna.

Neseniai kolūčio komjaunuoliai Vilių Pliušį
išsirinko pirminės komjaunimo organizacijos sek-
retoriumi. Nuotraukoje: kolūčio traktorin-
kas V. Pliušys.

P. Skardžius

«Pirmūno» kolūkis

PIRMIEJI PRIE ŠAUKŠTO, PASKUTINIEJI PRIE DALGIO

Iš kolūkių korespondentų postų

PO VYRO SPARNELIU APIE SŪNŲ IR TĖVŲ

„Palangos“ kolūkyje gy-
vena Puožo apylinkės DŽDT g.

sekretoriaus Petro Gervės
žmona Irena. Dideliam visų
kolūkiečių nustebimui, ji vi-
sai nesirodo darbe dabar, nu-
imant derlių. Ji bando tel-
sintis, kad turinti mažametį
vaiką ir ji reikia auklėti, nors
visi žino, kad vaiką prižiūri
kiti šeimos nariai. Kai kada

Irena Gervienė
brigadininką ban-
do pagąsdinti sa-
vo vyru. Bet Ire-
nai reikia prisi-
minti, kad ne tik
ji pati, bet ir jos
vyras šiuo lemia-
mu laikotarpiu
gali ir turi pasi-
rodyti laukuose
nuimant derlių.
Tik darbu galima
užsitarnauti reikiamą autori-
tetą kolūkiečių tarpe.

V. Vaitieka
K. Greibus

— Petrai, Petrai, imki dal-
gį. Petras negirdėjo...

Tačiau „Švyturio“ kolūčio
miško eigulio Juliaus Mur-
nikovo trisdešimtmetis sūnus
Petras galvoja ne apie dal-
gį. Jis, pajutęs brigadininką,
krinta į lovą ir „meistriškai“
paslepia galvą po antklode.

— Petrai, Petrai, eikš prie
stalo, — šaukia sūnelį lepū-
nėlį tėvas eigulys. Sūnus
momentaliai „pagyja“, čium-
pa didžiausią šaukštą, ištuš-
tina keletą lėkščių, ir abusu
tėvu smunka medžioti.

Jiems ne-
rūpi, kad kol-
ūkio duonėlė
prašosi įaruo-
dus. Jų min-
tyse tik di-
dysis šaukš-
tas, kurį pripildo kitų, darbš-
čių kolūkiečių rankos.

A. Paberalis

Jaunimo vieta — kur sprendžiamas derliaus likimas

Šiais, antraisiais didingojo septynmečio metais „Laisvės“ kolūkio žemdirbiai prisilėmė žymiai didesnius išpareigojimus negu pernai. Ir, reikia pasakyti, duotąjį žodį kolūkio žemdirbiai, gyvulininkystės darbuotojai sėkmingai vykdo. Kaip paprastai, sunkiausiose kolūkinės gamybos baruose, ten, kur sprendžiamas derliaus likimas, visada dirba komjaunuoliai, jaunimas.

Dar praėjusiais metais „Laisvės“ kolūkyje labiausiai atsiliekanti buvo antroji brigada. Brigados nariai nutarė brigadininku paskirti jauną, darbštą, pasižymėjusį darbe kolūkleitį Joną Garbanską. Praėjo palyginti dar nedaug laiko, kaip brigadai vadovauja Jonas Garbanskas, tačiau rezultatai, padėtis žymiai pagerėjo. Brigadoje sustiprėjo darbo drausmė, laiku atliekami ūkiniai darbai. Jaunasis brigadininkas ne tik sumaniai organizuoja darbą, bet ir pats visada rodo kolūkiečiams, jaunimui asmeninį pavyzdį. Laiku nuimti visi žiemkenčiai. Visi jie iškulti, išvalyti grūdai. Nuimant derlių, kruopščiai dirbo jaunieji brigados nariai Stasė Garbanskaitė, Vida Virbickaitė, Irena Nalmavičiūtė. Teisėtų priekaištų iš komjaunolių, jaunimo susilaukia Jūra Juodškytė, Angelė Kavackaitė, kurios, nors ir jaunos, pačiame jėgų žydėjime, tačiau kolūkinėje gamyboje dar mažai dalyvauja. O Monika Pėžaitė, baigusi septynmetę mokyklą, niekada nepasirodo ten, kur jaunimas su jam būdingu ryžtu, veržlumu dir šviesesnio rytojaus vardan pasiekia vis naujas pergales gamybos baruose.

Neblogiau dirba ir pirmosios laukininkystės brigados jaunimas. Apie kolūkio karių melžėją Jūratę Minkevičiūtę, laukininkystės darbininką Balį Dūdą, jo seserį Janiną Dūdaitę brigadininkas Nikolajus Martynovas visada atsiliepia tik šiltu, draugišku žodžiu.

Vos tik po tylios nakties pamelsta rytai, laukuose suburzgia traktoriai. Tai traktorininkai Radionas Prokofjevas, Daimantas Bironas skuta ražienas, jas arla. Juk laiku, tinkamai paruošta žemė — tai sekančių metų gausaus derliaus pagrindas, tai dešimtys tonų auksinių grūdų, gausios kolūkinės pajamos, svarus darbadienis.

Kolūkio laukus apgaubia sutemos. Ištuštėja, nutyla laukai. Praėjo dar viena eilinė darbo diena. Kur gi dabar rasti darbščiuosius kolūkiečius? Nerimauti ne-

verta. Kolūkio jaunimas moka nuoširdžiai dirbti, moka ir kultūringai, linksmi pailsėti. Jų kultūriniam poreikiams čia pat veikia klubas-skaitykla, kurios vedėja komjaunuolė Regina Bytautaitė visada laukia svečių, įdomiai organizuoja kolūkiečių laisvalaikius. Kultūriname darbe jai daug padeda gausus aktyvas. Tai komjaunuoliai Vanda Šeibokaitė, Danutė Alešūnaitė ir kt.

Kolūkyje tiesiai paskutiniai jėgų pradaliai — jėgų piliutė eina visai į pabaigą. Ir kaip džiugu, kada pagrindiniai jėgų piliutės, kūlimo darbai atlikti daugumoje tik jaunimo rankomis, kurios kolūkyje darbščiausios, nepailstančios, pakellančios didžiausią našą. Jaunas žmogus šiandieną kolūkyje — tikrasis šeimininkas, jis — savosios laimės kalvis.

G. Prokofjevas
„Laisvės“ kolūkio pirminis komjaunimo organizacijos sekretorius

MASKVA. Naujlems mokslo metams partinio švietimo tinkle „Krasnyj Proletarij“ spaustuvė išleido knygą „Marksistinės-lenininės estetikos pagrindai“. Jos tiražas — 100 tūkstančių egz. Nuotraukoje: kontrolerius komjaunuolė Margarita Čistiakova tikrina knygas prieš išsiuntimą.
V. Chuchlajevs (TASS) nuotr.

● Neminint kitų dabartinio meto darbų, „LUKONIŲ“ kolūkio antrosios laukininkystės brigados žemdirbiai sparčiai gamina silosą. Silos gamyboje jiems talkininkauja kolūkio automašinos vairuotojas Bronius Balčiauskas, sąskaitininkė Stasė Valiukaitė, o taip pat vietos bibliotekos vedėja Birutė Aukštikalnytė.
J. Čepas

● Gerai „LAISVĖS“ kolūkio žemdirbiai atsiliepia apie kalvio Valdo Kubiliaus darbą. Tai dar visai jaunas vaikinys, bet darbe nenusileidžia savo tėvui Povilui — irgi kalviui. O kalvis Povilas Šulskis visuomet sumaniai mechanizatoriams padeda remontuoti traktorius.
K. Jauniškis

Laiškai iš broliškyjų respublikų

Mūsų draugai — visi tarybiniai žmonės

Prieš keletą metų, pašaukti partijos ir komjaunimo, mes, keli kupiškėnai, atvykome dirbti į broliškosios Ukrainos respublikoje garsųjį Donbasą. Kas iš mūsų, lietuvių, nežino kilniųjų Donbaso šachtininkų revoliucinių tradicijų. Jie vieni iš pirmųjų kilo į kovą prieš carizmą, prieš kapitalistinę priespaudą. Dabar jie — pirmosiose gretose vykstant didinguosius septynmečio uždavinius. Todėl mes, lietuviai, skaitome garbės ir pasididžiavimo dalyku dirbti su geriausiais mūsų šalies darbininkų klasės atstovais.

Sutikdami tarybinio šachtininko dieną, siunčiame karščiausius mūsų, šachtininkų, sveikinimus savo tėvams, giminiams, artimiesiems, draugams, visiems kupiškėnams. Dėkojame partijai, vyriausybei, komjaunimui, kad mus išauklėjo, padėjo susirasti prideramą vietą darbe ir gyvenime. Mes didžiujame, kad mums patikėjo tokį garbingą ir atsakingą darbą.

Aš jau trys metai kaip dirbu garbingą šachtininko darbą. Įsigijau specialybę. Jau daugiau kaip metai laiko savarankiškai valdau anglių kasimo kombainą. Tai puiki, sudėtinga tarybinė mašina. Šia technika mus aprūpina mūsų draugai darbininkai iš Uralo. Dabar aš ne tik valdau šį kombainą, bet savo patyrimą, žinias perduodu jauniems draugams, juos mokau sudėtingo ir atsakingo šachtininko darbo, specialybės.

Mūsų brigadai suteiktas garbingas Komjaunimo-jaunimo brigados vardas. Ir visi mes dirbame, gyvename tikrai komunistiškai. Kiekvieną mėnesį įvykdomė ir viršijame gamybines užduotis. Tai pasiekiami nuolat gilindami savo darbo kvalifikaciją, o taip pat bendras žinias. Jau praėjusiais metais baigiau vakarinės mokyklos septynias klases, mokausi toliau. Mokyti mums sudarytos visos sąlygos, žymiai sutrumpinta darbo diena. O uždirbu tikrai daug.

Visų pirma norėčiau pakalbėti apie savo draugus, brigados narius. Visi jie — jauni, sveiki, stiprūs, kruopštūs darbininkai. Čia kiekvieną dieną sutinku plačiapečius rusus Vasilijų ir Aleksandrą iš Uralo, stipruolį Anatolijų iš derlingųjų Černigovo laukų ir kt. Tarp tokių brangių draugų mes, kupiškėnai, jaučiame kaip namuose.

Dabar keliais žodžiais noriu pakalbėti apie savo draugus kupiškėnus. Visų pirma, jūs jų nebeatpažinsite: visi jie išaugo, sutvirtėjo, įgijo daug žinių, darbo įgūdžių. Pažvelkime kad ir į brolius Vytautą ir Kazį Matulius. Kazys pareiškė norą tapti anglių kasimo kombaino valdytoju. Aš tvirtai tikiu, kad nebetoli ta diena, kai mano artimas draugas Kazys tikrai savarankiškai, sumaniai valdys galingą anglių kasimo mašiną. Jis drąsus, energingas, daug dirba, mokosi, sėkmingai įsisavina požeminio darbo metodus, sąlygas. Neblogiau dirba ir jo brolis Vytautas Matulis.

Ne tik gerai dirba, bet ir toliau sėkmingai mokosi vakarinėje mokykloje ir kupiškėnas Jonas Alešūnas.

Garbingajai datai — šachtininko dienai — mūsų Komjaunimo-jaunimo brigada virš plano davė šaliai daugiau kaip 1000 tonų anglių. Mūsų anglių kasimo šachta, kaip ir visos kitos, pilnai mechanizuota, automatizuota. Mums padeda visi tarybiniai žmonės iš visų plačiosios mūsų Tėvynės šalies kampelių.

Linkime savo draugams kupiškėnams sėkmingai nuimti šių metų derlių, o taip pat laukiame daugiau pasiuntinių iš Kupiškio garbingų šachtininkų gretų papildymui.

Draugų vardai: Alfonsas Nedzveckas
Ukrainos TSR, Stalino sritis,
Selidovo raj., G. Gornjak šachta Nr. 40.

Visasąjunginės motorosios pirmenybės.

Nuotraukoje: varžybų iki 500 kubinių centimetrų klasėje nugalėtojas leningradietis S. Kaduškinas distancijoje.

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

Fransas, A. Šių laikų istorija. T. 2. Vertė R. Jankevičiūtė. Pieš. Herman-Polio. Medžio raiziniai J. Malkurono. V., Valst. grož. lit. 1-kl., 1960. 438 p. su ilustr. 15.000 egz. Rb 7,20. Įrista.

Aštrus realistinis prancūzų rašytojo pamfletas visai Prancūzų Trečiosios respublikos santvarkai. Šiame tome išspausdintos paskutinosios dvi romano dalys: „Ametisto žiedas“ ir „Ponas Beržerė Paryžiuje“.

Miliūnas, V. Žuvėdros palydi. Trys pjesės. V., Valst. grož. lit. 1-kl., 1960. 242 p. 4.000 egz. Rb 5,45.

Karelinas, L. Rami gatvė. Vertė I. Bulotienė. V., Valst. grož. lit. 1-kl., 1960. 215 p. su ilustr. 10.000 egz. Rb 4,35. Įrista.

KULIAMOSIOS mašinistas

Jonas Viksua, patepęs mašinos dalis, dar kartą apžiūrėjo ją. Nors ilgametės praktikos dėka jis žinojo kiekvieną mašinos kaprizą, jos „oziavimą“, bet juk atsarga gėdos nedarė.

Padvelkė vėjelis, ir padange nusirito paskutinis debesėlis. Saulė tvieskė virš kolūkio laukų. O prie kuliarnosios jau susirinko antrosios brigados kolūkiečiai.

— Smagu dirbti kolūkyje, bendrai, ir kai žinai, jog dirbi ne kokiame nors buože, dvarininkui, o sau, — kalbėjo septyniadešimtmetis Kazys Masilionis Mykolui Dargužiui. — Aš gi seniau, liedamas prakaitą per kiaušus dienas, vos užsidirbdavau duonos kąsnį. Dabar man jau laikas ir pailsėti būtų, bet kur aš tau iškentėsiu nepadirbėjęs kolūkyje! Kartais ir nuo jaunų

KULIAMOJI DŪZGIA

neatsilieku. Mano knygutėje šimet jau įrašyta 250 darbadienų. Džiugina akį šiais metais neblogas derlius, žada jis ir darbadienį svarų, todėl ir mano rankoms rūpi prisidėti prie jo tvarkymo. Taip, gimtoji žemė tikrai žada gausų derlių — sunkios, pilnos varpos džiugina mūsų žemdirbių širdis.

Vežimas paskui vežimą, sunkvežimis paskui sunkvežimį su javais judėjo prie kuliarnosios.

Sudūzgė ir kuliamoji. Prie jos energingai darbavosi pėdų padavėjos Z. Jankauskaitė, I. Skukauskaitė, leidėjas F. Savičius, iš kurio rankų kuliamoji ryte rijo pėdus. Ji net „užspringdama“ bėrė vis naujus ir naujus grūdus — nenutrūkstama srove bėrėjo

į maišus antrųjų septynmečio metų derlius.

Jonas Alasevičius — jaunas, energingas vyras, gerojai saulėje įdegusiui veidui — sparciai keičia pilnus grūdų maišus į tuščius. O čia, žiūrėk, grūdai jau keliauja per netoliese stovinčią jų valomąją mašiną „VIM“, kurią visą laiką stebi mašinistas Vladas Gaidys.

Nuo kuliarnosios J. Jurevičius, P. Rudzinskas, P. Urbonas vikriai pristato šiaudus prie klojimo, kur energingai darbuojasi V. Beleckienė, B. Tubelytė, B. Jurevičienė, E. Stančikaitė. Po skardinių stogu, dar šildant vidurdienio saulę, čia gana tvanku. Nors ir tenka prakaitą nubraukti, bet iš veidų neišnyksta šyp-

STALINO KELIU

2 ocl. 1960 m. rugpjūčio 27 d.

TAIP DIRBA BRONIUS MEŠKELIS

Už miško pasislepia vos žiurimas saulės ruoželis. Kolūkio laukus pamažu apgaubia vakaro sutemos. Kolakiečiai po štemptos darbo dienos grįžta į namus, o jaunuoliai ir merginos užtraukia dainą. Visi kolūkio laukai ištuštėja, tik kažkur tolimoje dar girdisi traktoriaus motoro gaudesys. Tai kolūkio traktorininkas Bronius Meškelis drauge su savo padėjėju Petru Dimidovu ruošia dirvą žiemkenčių sėjai. Jie skuba dirbti, nes kolakiečiai šiais metais pasiryžę sėją atlikti kuo trumpiausiu laiku, į gerai paruoštą žemę ir nepavėluotai. Štai kodėl traktorininkams reikia iš anksto gerai įdirbti žemę, ją sukultūvoti, išnaukinti piktžoles, kad neberekėtų gaišti laiko prieš pat žiemkenčių sėją.

Dabar artelės žemdirbius užgriuvo darbų begalės: reikia kulti rugius, piauti ir suvežti vasarą, pradėti linarutę, kur taip pat bus reikalinga daug darbščių rankų. Taip, daug darbo

kolakiečiams, bet daug jo ir mechanizatoriams, tame tarpe ir geriausiame traktorininkui Broniui Meškečiui. Kiekvieną dieną Bronius pamatys dirbant laukuose — tai ruošiant žemę sėjai, tai skutant ražienas ir t.t. Būdamas stropus ir energingas, Bronius dirba net sekmadieniais gimtojo kolūkio laukuose.

— Džiugu ir dirbti, — sako Bronius Meškelis, — kai matai, koki gausų derlių nuima kolakiečiai. Juk žinai, kad ir čia yra idėta savo darbo dalelė.

Meškelis iš tikrųjų savo darbu siekia, kad kolūkio laukuose kasmet būtų išauginami vis gausesnį grūdinių ir techninių kultūrų derliai, kad septynmečio užduotys kolūkyje būtų įvykdytos per penkerius metus.

Praeis nedaug laiko, ir Broniaus Meškelių valdomas traktorius „DT-54“ trauks sėjamąją, bers gintarinį grūdą.

J. Andriūnas
«Gegužės Pirmosios» kolūkis

sena — darbo ir džiaugsmo šypseną. Be linksmy išdaigų, juoko neapsieinama ir čia. Kuris gi vaikinai iškęs, šaltu vandeniu neapliejęs išeinančios atsigerti merginos? Linksmas, guvi, jaunatviška nuotaka padeda užmiršti ir nuovargį. O taip nepastebimai ateina ir vakaras.

Ir kai vakare sandėlininkas Pranas Juodzevičius suskaičiavo pasvertus grūdus, kolūkiečiai net aiktelėjo:

— Pamanykit, net devynias tonas per dieną prikūlė!

— O anksčiau tik 4—5 tonas teprikuldavome.

— Atrodo, bus po 16—17 centnerių iš hektaro, — pridūrė brigadininkas Vytautas Mičiūda.

Kolūkiečiai iš tiesų įsitikinę, jog geriausia derliaus nuostolių išvengti, kai javai tiesiog iš lauko vežami prie kuliarnosios — ne tik kad didesnis derlius būna, bet ir susitaupo daug laiko, patys darbai sparčiai atliekami. Anksčiau, kai javai būdavo kraunami į stirtas, ne vienas grūdų centneris išbyrėdavo. O ir vargas koks — iš klijimo į klijimą. Dabar grūdai nuo kuliarnosios keliauja tiesiog prie jų valomosios mašinos, o iš čia — į sandėlius, šiaudai gi — į kluonus.

— Lineliai laukia — paskubėkite, — eidamos pro šalį, visu būriu prie kuliarnosios prisitartino linų auginimo grandies merginos.

— Pasispausime, nenusiminkite, — su linksma šypseną atsakė kolūkio pirmininkas Aleksas Slavinskas.

Temo, Kilo rūkas. Aukš-

tastiebių kukurūzų lauke užgrojo griežlė. Nuo kuliarnosios su linksma dainele į namus grįžo paskutiniai kolūkiečiai.

P. Skardžius
«Pirmūno» kolūkis

Malonės iš gamtos nelaukiama

„Tiesos“ kolūkio trečiosios laukininkystės brigados žemdirbiai, pirmieji rajone pradėję žiemkenčių sėją, jau sėja paskutiniuosius hektarus. Jie žinomi kolūkyje ir kaip kitų darbų pirmūnai. Vadovaujami sumanaus brigadininko Juozo Totorio, kolūkiečiai darbus stengiasi atlikti greit ir gerai. Prisiminkime kad ir rugiapūtę. Brigada ją užbaigė per 7 dienas. Abi kertamosios mašinos iš anksto buvo gerai atremontuotos. Jų vairuotojai Antanas Totoris ir Petras Puzinas kiekvienas per dieną nukirsdavo po 4—5 ha rugių. Pėdų rišėjoms teko gerokai paskubėti, norint drauge spėti su vairuotojais. Sparčiai ir rūpestingai pėdus rišė Aldona Balaišienė, Genė Masiulienė, Emilė Vaitkūnienė ir kitos brigados moterys. Gerai pasidarbavo ir gubų statytojai, jų tarpe ypač pažymėtini Petras Masiulis ir Antanas Šližys.

Trumpai imant, kur darbšti brigada — ten darbas virte verda, pasiekiami vis geresnių rezultatų, nežiūrint ir nepalankių oro sąlygų.

A. Totoris
«Tiesos» kolūkis

Zoninis korespondentų pasitarimas Subačiuje

Praėjusį sekmadienį Subačiaus gyvenvietės bibliotekoje įvyko zonis „Šviesos“, „Pirmūno“, „Lukonių“ ir „Vienybės“ kolūkių korespondentų pasitarimas. Apie svarbiausius kaimo korespondentų uždavinius dabar, vykstant derliaus nuėmimui, kalbėjo „Stalino keliu“ laikraščio atsakingasis sekretorius Vladas Jasinskas. Jis nurodė būtinumą dar daugiau rašyti apie paprastą darbo žmogų, — visų gėrybių kūrėją, skleisti pirmųjų žemdirbių patyrimą, o taip pat kritikuoti atsiliekančius.

Daug vietos pasitarime buvo skirta korespondentų postų kolūkiuose darbui pagerinti, nes iki šiolei dar ne visuose rajono kolūkiuose korespondentų postai buvo patvirtinti pirminių partinių organizacijų.

Siekiant pagerinti korespondentų postų darbą, kolūkių partinės organizacijos turėtų parinkti geriausius žmones, gamybininkus, kurie privalo reguliariai rašyti apie kolūkinį gyvenimą laikraščiai.

Apie korespondencijos ir informacijos žanrus kalbėjo Vilniaus V. Kapsuko v. valstybinio universiteto istorijos-filologijos fakulteto žurnalistikos specialybės studentas A. Kubilius.

Pasitarime darbo patirtimi pasidalino „Vienybės“ kolūkio korespondentų posto narys Bronė Šeštokaikė, „Šviesos“ kolūkio — Elvyra Šašytė ir kiti.

NUTEISTAS AMERIKOS LAKŪNAS - ŠNIPAS FRENŠIS H. PAUERSAS

Rugpjūčio 19 d., kaip ir ankstesnėmis dviem dienomis, Maskvos Sąjungų namų Kolonų salėje susirinko TSRS ir užsienio valstybių visuomenės atstovai, Maskvos įmonių darbininkai, tarnautojai, mokslo ir kultūros veikėjai, teisininkai iš daugelio šalių, Tarybų Sąjungos ir užsienio žurnalistai, diplomatinio korpuso nariai. Vyko toliau sukėlęs visos žmonijos susidomėjimą Amerikos lakūno šnipo Frensis H. Pauerso baudžiamosios bylos teismo procesas.

Kaltinamąją kalbą pasakė TSRS generalinis prokuroras R. Rudenko. Jis pareiškė, kad Pauerso teismas ne tik demaskuoja nusikaltimus, kuriuos padarė asmeniškai teisiamasis, bet ir iki galo atskleidžia JAV valdančiųjų sluoksnių nusikaltimus agresyvių veiksmų. JAV valdantieji sluoksniai yra tikrieji siaubingų nusikaltimų taikai ir tautų saugumui įkvėpėjai ir organizatoriai.

R. Rudenko sako, kad šis teismo procesas suvaidins savo vaidmenį taikos jėgų kovoje prieš agresijos jėgas, kovoje, kuri vis labiau plečiasi visoje mūsų planetoje ir nuo kurios baigties priklauso žmonijos ateitis.

Toliau TSRS generalinis prokuroras kalbą apie bylos aplinkybes, kurios, bendrai paėmus, ne tik įrodo, kad teisiamasis Pauersas įvykdė nusikaltimus, bet ir demaskuoja šių nusikaltimų organizatorius ir įkvėpėjus.

— Aš turiu visišką pagrindą, — pasakė baigdamas savo kalbą R. Rudenko, — prašyti teismą taikyti teisiamajam Pauersui išimtinę bausmės priemonę. Tačiau, atsižvelgdamas į tai, kad teisiamasis Pauersas Tarybinio teismo akivaizdoje nuosirdžiai galėjosi padaryto nusikaltimo, aš nereikalauju jam taikyti mirties bausmės ir prašau teismą nuteisti teisiamąjį Pauersą 15 metų laisvės atėmimu.

Kalba gynėjas — Maskvos miesto advokatų kolegijos

narys M. Griniovas. Jis pareiškė teismui savo samprotavimus dėl tų aplinkybių, į kurias, jo įsitikinimu, gali būti atsižvelgta kaip į švelninančias aplinkybes, ir prašė teismą, darant nuosprendį, taikyti Pauersui švelnesnę bausmę už tą, kurios reikalavo valstybinis kaltintojas.

Savo paskutiniame žodyje teisiamasis Pauersas, kreipdamasis į teismą, pasakė, kad jis padarė sunkiausią nusikaltimą ir už jį turi būti nubaustas. Kartu kaltinamasis prašo teismą išnagrinėti visus įrodymus ir atsižvelgti ne tik į tą faktą, kad jis padarė nusikaltimą, bet taip pat ir į aplinkybes, kurios jį paskatino tai daryti. Pauersas taip pat prašo teismą atsižvelgti į tai, kad jis giliai įsisąmonino savo kaltę, dėl jos apgailestauja ir labai atgaillauja.

Po pertraukos pirmininkaujantis justicijos generolas leitenantas V. Borisoglebskis paskelbė nuosprendį.

Teismas pripažino teisiamąjį Frenšį H. Pauersą kaltu pagal TSR Sąjungos įstatymo „Dėl baudžiamosios atsakomybės už valstybinius nusikaltimus“ 2 straipsnį ir nuteisė jį dešimčiai metų laisvės atėmimo, pirmuosius trejus metus atliekant bausmę kalėjime.

Nuosprendis galutinis ir neskundžiamas.

Pranešimą apie nuosprendį susirinkusieji sutiko su dideliu pasitenkinimu.

Pauerso procesas ryškiai parodė visam pasauliui, kad Tarybų šalis karštai gina taiką, parodė didelį tarybinių žmonių sąmoningumą ir kilnumą, jų revoliucinį budrumą, nepalaužiamą siekimą apsaugoti tautas nuo naujo karo baisumų. Šis procesas buvo dar viena pamoka imperializmui. Jis parodė, kad Tarybų Sąjunga, vadovaudamasi leninine taikinga užsienio politika, kuo nuosekliausiai, ryžtingiausiai ir tvirčiausiai kovoja už taiką visame pasaulyje.

LENINGRADAS. Leningrado keleiviniame uoste prisišvartavo šilumlaivis „Sevan“. Jis per Baltosios-Baltijos jūrų kanalą, Onegos ir Ladogos ežerus praplaukė nuo Baltosios jūros iki Nevos. Laive — 182 turistai. Jie pabuvojo Baltosios jūros Solovjevo saloje, Petrozavodske ir kitur. Šiuo reisui buvo atidarytas reguliarus tiesioginis susisiektimas turistų-ekskursantų trasoje Arhangelskas-Leningradas. Ekskursija į abi puses trunka 15 dienų. Nuotraukoje: šilumlaivis „Sevan“ atplaukia į Leningradą. V. Martynovo (TASS) nuotr.

Mūsų medžiagos pėdsakais

„JIE TRYPIA JOS GYVENIMĄ“

Bernatavičius, gyvenantis Žemunių kaime, „Neries“ kolūkyje, skriaudžia savo žmoną Marytę, vaikus, dažnai girtuokliauja. Jo veiksams, burnojimams pritaria ir anyta Ona Povilauskienė.

„Neries“ kolūkio pirmininkas A. Kaziūnas redakcijai praneša, kad straipsnyje išskelti faktai pasitvirtino.

A. Bernatavičius griežtai perspėtas.

MOKSLEIVIAI TALKININKAUJA KOLŪKIEČIAMS

Nors ir nepalan-
kios šimtmeto sąly-
gos, tačiau „Adomy-
nės“ kolūkyje visi
darbai vyksta gana
sparčiai. Ypač kol-
ūkiečiai skuba su-
doroti naują antrų-
jų septynmečio me-
tų derlių, norėdami
išvengti nuostolių.
Labai gerai, kad
kolūkyje atostogau-
jantieji moksleiviai
taip pat padeda dirb-
ti savo tėvams gim-
tojo kolūkio laukuose.
Moksleivius Brak-
nytę, Senvaitę ir
kitus visuomet buvo
galima matyti ra-
vint piktžolės iš ku-
kurū pasėlių, ri-
metus.

V. Pūkenis

Vienas po kito ugnimi išsiveržia
liaudies pykčio vulkanai. Irakas,
Kuba, Pietų Korėja, Turkija, Pietų
Vietnamas, Taivanas, Libanas, Fi-
lipinai, Japonija. Visur taip vadina-
mame «laisvajame pasaulyje» iš
apsiniaukusios padangės blykčioja
žibai. Liaudis pateikia imperialis-
tams bei jų tarnams sąskaitas.

(Iš laikraščio).

DEGA
ŽEMĖ
PO
IMPERIALISTŲ
KOJOMIS

visur IR APIE viską

NYKŠTUKAS IR MILŽINAS

Pati mažiausia pasaulyje
gėlė—volfija. Žydi ji labai
retai. Jos žiedelis—smeigtu-
ko galvutės didumo. Dauge-
lis botanikų visą gyvenimą
ieško volfijos žiedo, bet rasti
ji taip ir nepavyksta.

Pati didžiausia gėlė auga
Javos ir Sumatros salose. Tai
įžymioji raflezija. Jos žiedo
skersmuo siekia iki vieno
metro ir sveria apie pūdą.

BLUNKANTIS PAUKŠTIS

Vakarų Afrikoje veisiasi
paukščiai tiurakai, panašūs į
balandžius. Tik jų plunksnos
kur kas ryškesnės: žalios,
mėlynos, geltonos, ryškiai
raudonos spalvos. Tačiau vos
tik tiurakas papuola po lie-
tumi, jo plunksnos, tartum
blogai nudažyta medžiaga,
tuojau nublunka. Lietus nu-
plauna jų dažus, ypač raudo-
ną spalvą, todėl tiurakai lie-
tingu metu atrodo visiškai
kitaip, negu giedromis die-
nomis.

MINUTĖS KAINA

Ką gali reikšti žmogaus
gyvenime viena minutė? Pa-
sirodo, visos mūsų šalies

mastelių, su jos didžiuliu ga-
mybiniu polėkiu, aukštais
technikos, pramonės ir žemės
ūkio išvystymo tempais, vie-
na minutė — nemažas laiko
tarpas.

Per vieną minutę mūsų ša-
lyje iškasama daugiau kaip
190 tonų geležies rūdos, gau-
nama 265 tonos naftos. Mi-
nutės vertė kasmet auga, nes
per tą patį laiko vienatę iš-
leidžiama vis daugiau pro-
dukcijos. Pavyzdžiui, jeigu
dabar per vieną minutę mū-
sų šalyje išlydoma daugiau
kaip 120 tonų plieno, tai se-
ptynmečio pabaigoje bus išly-
doma iki 175 tonų. Norint
išsivaizduoti, ką reiškia šie
skaičiai, užtenka pasakyti,
jog iš 120 tonų plieno gali-
ma pagaminti daugiau kaip
50 sudėtingiausių metalo ap-
dirbimo staklių.

KAS PASIKORĖ?

«Kalbėkite tyliau, kad mūsų
niekas neišgirstų». «Kur paslėp-
tas šifras?» «Greit sudėkite
šiuos dokumentus». «Ar mūsų
neseka kas iš už kampo?»

Kas tai, frazės iš šnipinėjo
instrukcijos ar kriminalinio ro-
mano? Tai ištraukos iš dviejų
rusų kalbos vadovėlių, neseniai
išleistų Jungtinėje Valstijoje.

Vadovėlių autoriai rekomen-
duoja savo mokiniams mokytis
rusų kalbos ir iš tokių «perlų»:
«Jūs žinote, kultūros ir poilsio
parke kažkas pasikorė?» «Kuo
tikite?»

Jeigu Amerikos turistai išmoks
šias ir panašias frazes, vargu ar
jie ras bendrą kalbą su mūsų
žmonėmis.

KURSAI AUTOMAŠINŲ VAIRUOTOJAMS

Kupiškio rajoninė LDAALR
organizacija pastaraisiais me-
tais atsiekė gana neblogų re-
zultatų ruošiant techninius
kadrus. Vien šiais metais
mūsų rajone buvo paruošti
323 motociklistai ir šoferiai-
mėgėjai.

Taip pat skiriamas nema-
žas dėmesys ir vairuotojų
kvalifikacijai kelti. Pvz., š.
m. liepos mėn. 28 d. pasi-
baigė dieniniai II klasės šo-
ferių kursai, kuriuos baigė 27
vairuotojai.

Nuo š. m. rugpjūčio 16 d.
prie LDAALR rajono komite-
to pradėjo veikti II klasės
vakariniai šoferių kursai. Juos
lanko 30 miesto įmonių, įs-
taigų bei organizacijų šoferių.

Taip pat nuo š. m. rugpjū-
čio mėn. 22 d. pradėjo užsi-
ėmimus dieniniai III klasės
šoferių kursai. Juos lanko
taip pat 30 žmonių — dau-
gumoje kolūkiečiai, rajono
jaunimas. Tai trečioji vairuo-
tojų laida, kurią išleidžia
LDAALR rajono komitetas.

Dauguma vairuotojų, ku-
riuos išleido per pastaruo-
sius metus LDAALR rajono
komitetas, gana sėkmingai
dirba pagal įsigytąją specia-
lybę.

S. Jelnionis

LDAALR rajono komiteto pirmininkas

Sportas

Finalinės varžybos Vilniuje

Vilniuje rugpjūčio mėn.
19—21 d. įvyko kaimo
sportininkų respublikos fi-
nalinės varžybos. Jose ge-
rai pasirodė mūsų rajono
lengvaatlečiai, užimdami
septintą komandinę vietą
iš 49 rajonų (turėjo daly-
vauti 62). 100 m bėgime
mūsų rajono atstovė J. Jo-
delytė užėmė antrąją vietą
respublikoje. Taip pat šau-
dymo varžybose moterų
grupėje „Alizavos“ kolūkio
atstovė L. Genytė irgi už-
ėmė antrąją vietą. Mūsų leng-
vaatlečiai vyrai pasidalino
V-VIII vietomis.

Jeigu lengvaatlečiai tik-
rai pasiekė gerų rezultatų,
aplenkdami daug stiprių
varžovų, tai mūsų rajono
dviračių komanda pasirodė
silpnai.

R. Semėnas

Rajono LSD „Nemunas“
Tarybos pirmininkas

Kursai vyksta toliau

Sėkmingai baigė
rūbų sukirpimo ir
modellavimo kur-
sus, surengtus prie
Kupiškio kultūros
namų, 24-oji laida.
Kursantai įsigijo no-
rimą specialybę.

Nuo š. m. rugsė-
jo mėn. 1 d. darbą
pradeda sekanti kur-
santų grupė. Pareiš-
kimai dar priimami.
I. Jakaitė

NEGIRK DIENOS BE VAKARO

Kai Stasė Rudienė su
savo dukrele Regina at-
sikėlė gyventi į Radžiūnų
kaimo Viliaus Kumsčio
namą, kolūkiečiai apsi-
džiaugė — juk stiprios,
darbščios darbo rankos
visur reikalingos.

— Nesidžiaukit pirma
laiko, kaip sakoma, ne-
girk dienos be vakaro.
Kas gi žino, kokios jos
paukštelės, — išporino vie-
nas „Pergalės“ kolūkio
senukas.

Ir tikrai. Nei motina,
nei dukrė nepasirodė iki
šių dienų kartą kolūkio
laukuose.

— Mes — nekolūketės, —
dažnai išpyškina Regina.

Norisi paklausti nors
vieno: kur gi yra para-
šyta, kad jeigu jau ne-
kolūketis, tai nereikia
niekur ir dirbti? Juk val-
gyti tai visiems reikia.

— Slankioja kaip dūša
be vietos, — skubėdami
nuimti nuo laukų derlių,
dažnai taip kalba apie
Reginą Rudytę kolūkie-
čiai, kuri beveik kiekvie-
ną dieną visiskubai Pau-
lionką prie autobusų su-
stojimo vietos. Sakoma,
kad ji tikisi ten susiras-
ti jauniki. Bet vargu ar
kas susižavės išlepinta,
baltaranke, nors ir jau-
na mergina. Nedirbant
visuomenei naudingo dar-
bo, amželi, matyt, teks
praleisti bažnyčios bo-
binčiuję. Šiandieną vi-
siems gerai žinoma, kad
pilnavertis žmogus tik
tas, kuris dirba gamybo-
je, duoda naudą visu-
menei. Jis — tikrasis savo

laimės, dar gražesnės ryt-
dienos kūrėjas.

Reikia vieną kartą ir
Reginai mesti vėjavai-
kiškas, atgyvenusias min-
tis, įsijungti į darnias,
darbščias darbininkų, kol-
ūkiečių gretas. Ji juk tu-
ri vairuotojo specialybę.
Tikrai negražu tokiame
amžiuje vaidytis su mo-
tina, bėgioti paskui au-
tobusus, primerktomis aki-
mis žiūrėti į rytdieną,
kai aplinkui verda džiū-
gus, kūrybingas gyveni-
mas.

S. Skaudvilienė

«Pergalės» kolūkis

Laisvė ar meilė...

Laisvė ar meilė, arba, kaip H.
Fiheiredo, visame pasaulyje iš-
garsėjęs brazilų dramaturgas,
originalė šį veikalą pavadino
«LAISVĖ IR VYNUOGĖS» (Ezo-
pas), yra itin pažangios minties,
šiandieninius aktualiausias gy-
venimo klausimus (meilės, lais-
vės ir kt.) gvildenas, parašytas
(dėl griežtos kapitalistinių reži-
mų cenzūros), pasislėpus po An-
tikinės Graikijos gyvenimo bū-
do bei papročių skraiste, veika-
las.

Ezopas — legendarinių pasakė-
čių kūrėjas — atstovauja šiandie-
ninį pažangios minties reiškęją
— rašytoją, kurį pavertti siekia
įvairūs eksploatatoriai. Jie sten-
giasi jį palenkti tarnauti savo
poreikiams bei įnoriams. Tačiau
jis atsispiria prieš visas pagun-
das, ištvėria žiaurias kančias ir
laisvas nueina mirti, idant išlik-
tų nepriklausomas ir tyras.

Meilė yra viliojanti, bet ji ve-
da į savęs pavergimą... Turtas
džiugina ir ramina tik kvailius...
Kariauna atsisako reikšti savo
nuomonę — jis tik kapitalizmo
įrankis, samdinyš... be savo įsti-
kinimų.

Išleptas, paikas turtuolis bet
kokia kaina nori išgarsėti, jis
net perleidžia kitam savo žmo-
ną... Moteris myli, gundo, ker-
šija, aukojasi...

Šią idėją H. Fiheiredo 3 veiks-
mų heroinė komedija «LAISVĖ
AR MEILĖ...» (Ezopas) Panevė-
žio dramos teatras parodys ku-
piškėnams š. m. rugsėjo mėn. 1
d. Spektaklyje kviečiami skait-
lingai dalyvauti Kupiškio miesto
ir rajono kolūkių darbo žmonės.

TEATRO ADMINISTRACIJA

ATITAIŠYMAS

Š. m. rugpjūčio mėn. 20 d. „Sta-
lino keliu“ laikraštyje 1 psl. at-
spausdintoje žinutėje „Dar vienas
daugiaaukštis“ antroje skiltyje pi-
moje eilutėje vietoj Vytautas Pa-
beralis skaityti Vytautas Petrulis.

Redaktorius S. ZAUKA

Kupiškio rajono statybos-re-
monto kontoros partinė, komjau-
nimo, profsąjunginė organizaci-
jos, visi darbuotojai giliai užuo-
jautą reiškia Serapinui Vytautui,
jo broliui tragiškai žuvus.

Kupiškio kultūros namų savi-
veiklininkų kolektyvas, tragiškai
žuvus Serapinui Broniui giliai
užuojautą reiškia namiškiams ir
artimiesiems.

Kupiškio miškų ūkio šoferių
Serapinui Broniui tragiškai žu-
vus, miškų ūkio darbuotojai nuo-
širdžiai užjaučia jo gimines ir
artimuosius.

„Juodpėnų“ kolūkio jaunimas
giliai užjaučia dėl tėvelio mir-
ties Žalkauskaitę Kostę ir jos
motiną.

„Troškulys“

STALINO KELIU

4 psl. 1960 m. rugpjūčio 27 d.